

Syrokomla, Władysław

Staropolskie roraty

Przegląd Pruszkowski nr 2, 89

2010

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W tym numerze pragniemy przypomnieć Czytelnikom twórczość poetów polskich związaną z początkiem roku kościelnego i świętami Bożego Narodzenia.

Władysław Syrokomla

Staropolskie roraty

Od Bolesława, Łokietka, Leszka
Gdy jeszcze w Polsce Duch Pański mieszka,
Stał na ołtarzu przed mszą roraty
Siedmio-ramienny lichtarz bogaty.
A stany państwa szły do ołtarza,
I każdy jedną świecę rozżarza:

Król – który berłem potężnem włada,
Prymas – najpierwsza senatu rada,
Senator świecki – opiekun prawa,
Szlachcic – co królów Polsce nadawa,
Żołnierz – co broni swoich współbraci,
Kupiec – co handlem ziomków bogaci
Chłopek – co z pola, ze krwi i roli
Dla reszty braci ich mozoli,
Każdy na świeczkę grosz swój przyłoży,
I każdy gotów iść na Sąd Boży.